

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:  
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР  
В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

**МАТЕРІАЛИ**  
Міжнародної науково-практичної конференції

*Одеса, 26 квітня 2024 року*

Одеса  
«Фенікс»  
2024

УДК 005.332.2(4):316.42(477)“364”“20”(062.552)  
Є 24

*Рекомендовано до друку вченою радою  
Національного університету «Одеська юридична академія»  
(протокол № 8 від 15.05.2024 р.)*

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**

Є 24      **Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів** : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. – Одеса : Фенікс, 2024. – 1000 с.  
ISBN 978-617-8430-05-4

У збірнику відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології в умовах повномасштабного військового вторгнення. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їх конституційному вимірі у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики. Відображено наукові напрацювання у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)»364»»20»(062.552)

*Матеріали видано в авторській редакції*

ISBN 978-617-8430-05-4

© НУ «Одеська юридична академія, 2024  
© Автори статей, 2024

# Зміст

|                                                                                                               |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»<br>АКАДЕМІКА С. В. КІВАЛОВА..... | 22 |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|

## СЕКЦІЯ 1. ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ, ФІНАНСОВОГО ПРАВА

|                                                                                                                                                            |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| <i>Ківалов Сергій Васильович</i><br>СПІВВІДНОШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ІЗ СУМІЖНИМИ КАТЕГОРІЯМИ.....                                         | 24 |
| <i>Тодошак Олег Володимирович</i><br>ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ ЗА ЯКІСТЬ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ НУ «ОЮА»).....                                            | 26 |
| <i>Біла-Тіунова Любов Романівна</i><br>ОКОЕМІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМ<br>ЗАКОНОДАВСТВОМ.....            | 29 |
| <i>Білоус-Осінь Тетяна Ігорівна</i><br>ПРАВОВА ПРИРОДА АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ.....                                                                      | 32 |
| <i>Голоядова Тетяна Олексіївна</i><br>ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОСКАРЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОДАТКОВИХ ПЕРЕВІРОК<br>В УМОВАХ ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ .....                     | 34 |
| <i>Даниленко-Негара Юлія Сергіївна</i><br>ЩОДО ПИТАННЯ ЕТИЧНИХ СТАНДАРТІВ ПОВЕДІНКИ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ПРАВОВОГО<br>РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ ..... | 36 |
| <i>Закаленко Олена Василівна</i><br>ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ЕФЕКТИВНОГО СУДОВОГО ЗАХИСТУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ<br>СУДОЧИНСТВІ .....                            | 38 |
| <i>Козачук Діана Анатоліївна</i><br>МОРАЛЬНІ ЗАОХОЧЕННЯ ЯК МЕТОД СТИМУЛЮВАННЯ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....                                                 | 41 |
| <i>Маслова Яна Іванівна</i><br>ОКРЕМІ АСПЕКТИ КОМПЕТЕНЦІЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ<br>КОРУПЦІЇ .....                       | 44 |
| <i>Негара Родіон Віталійович</i><br>ПОСАДОВІ ОСОБИ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА В АНТИКОРУПЦІЙНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ .....                                  | 46 |
| <i>Неугодніков Андрій Олександрович</i><br>ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ .....                               | 48 |
| <i>Осадчий Анатолій Юрійович</i><br>ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ НОРМ, ЯКІ ВСТАНОВЛЮЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ,<br>В СИСТЕМІ ПРАВА .....                 | 50 |
| <i>Панфілов Олег Євгенович</i><br>ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОПОДАТКУВАННЯ ІТ-КОМПАНІЙ.....                                                                           | 52 |
| <i>Сандул Яна Миколаївна</i><br>НАЧАСНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.....                                                           | 55 |
| <i>Сідор Михайло Іванович</i><br>БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ .....                                                                                  | 56 |
| <i>Слободянюк Марина Анатоліївна</i><br>ПУБЛІЧНІ ПОСЛУГИ, ЩО НАДАЮТЬСЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....                                          | 59 |
| <i>Стрельников Андрій Вікторович</i><br>ПРОБЛЕМИ ВІДНЕСЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ДО СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ .....                            | 61 |
| <i>Фролова Євгенія Ігорівна</i><br>ЩОДО СУТНОСТІ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....                                       | 63 |
| <i>Манчул Марія-Діана Дмитрівна</i><br>НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА ПРАВОВУ ПРИРОДУ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДЛЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ...                            | 66 |
| <i>Назарчук Анастасія Валеріївна</i><br>ДО ПИТАННЯ СУТНІСНО-ПОНЯТІЙНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ.....                                              | 68 |
| НЕОДНОРІДНІСТЬ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СУБ'ЄКТНОСТІ ОЦІНЮВАЧІВ ТА ЕКСПЕРТІВ .....                                                                                  | 70 |
| <i>Новак Анастасія Олександрівна</i><br>ПРОБЛЕМИ ДОСУДОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВОГО СПОРУ .....                                                    | 73 |
| <i>Піть Ігор Юрійович</i><br>ПРОБЛЕМА ОКРЕСЛЕННЯ СУБ'ЄКТНОГО СКЛАДУ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ....                                          | 75 |
| <i>Пономаренко Віталій Віталійович</i><br>НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК РОЗПОРЯДНИК БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ .....                                                | 78 |

ве врегулювання спорів) : від 09.07.2002 р. № 15-пп/2002. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v015p710-02#Text> (дата звернення 03.04.2024).

2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 03.04.2024).

3. Стратегія розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки № 231/2021 : затв. Указом Президента України 11.06.2021 р. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2312021-39137>. (дата звернення 03.04.2024).

4. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17.02.2022 р. № 2073ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> (дата звернення 03.04.2024).

5. Податковий кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 02.05.2023).

6. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 р. № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> (дата звернення 03.04.2024).

7. Кодекс України про адміністративні правопорушення (статті 213–330) : Закон України від 07.12.1984 р. № 1888-ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#Text> (дата звернення 03.04.2024).

**Ключові слова:** податкові спори, адміністративне оскарження, позасудових захист, оскарження рішень податкових органів, адміністративні процедури.

**Keywords:** tax disputes, administrative appeals, out-of-court defense, appeals against decisions of tax authorities, administrative procedures.

*Піть Ігор Юрійович*

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
аспірант кафедри адміністративного і фінансового права*

## **ПРОБЛЕМА ОКРЕСЛЕННЯ СУБ'ЄКТНОГО СКЛАДУ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ**

Принципи динамізму та реалізму нормативно-правового регулювання покладають на законодавця обов'язок забезпечувати належний ступінь адаптивності правової норми, за якого остання відповідатиме реальному стану розвитку суспільних відносин, зберігаючи, при цьому, рівень абстрактності, достатній для правозастосування. Особливо важливо дотримуватись вказаної закономірності при формуванні нормативного підґрунтя адміністративних правовідносин, котре, з огляду на дію спеціально-дозвільного типу регулювання, повинно зберігати актуальність *pro futuro*, передбачаючи майбутній розвиток об'єкту врядування та нівелюючи необхідність постійного внесення змін до законодавчого масиву.

Повномасштабне вторгнення російської федерації на територію України, а також численні оборонні і безпекові заходи, впроваджені публічною владою для відсічі збройної агресії, обумовили необхідність залучення, крім військовослужбовців Збройних Сил України, підрозділів інших військових формувань, мілітаризованих і правоохоронних органів. До того ж, набула поширення практика використання у складі військових одиниць ЗСУ добровольчих і громадських формувань та іноземців. Сьогодні поряд із військовослужбовцями ЗСУ завдання із забезпечення оборони України у зоні бойових дій виконують працівники поліції особливого призначення Національної поліції України, службовці Національної гвардії України, Держприкордонслужби, Управління державної охорони, Сил територіальної оборони ЗСУ, добровольчі формування територіальних громад, так звані «іноземні батальйони» та багато інших воєнізованих утворень, які до 24 лютого 2022 року майже не залучались до здійснення заходів із відсічі збройній агресії.

При цьому, слід констатувати, що не дивлячись на наділення таких суб'єктів додатковими повноваженнями із забезпечення оборони країни та розширенням цільового компоненту їх правового статусу, проблема визначення характеру відповідальності за вчинення ними військових адміністративних правопорушень досі залишається невирішеною. Адже положення частин 3–5 статті 15 та глави 13Б КУпАП не надають чіткої відповіді, хто конкретно є суб'єктом юридичних складів військових адміністративних правопорушень: виключно військовослужбовці Збройних Сил України; військовослужбовці всіх утворених відповідно до законів України військових формувань; або службовці будь-яких правоохоронних та воєнізованих органів, залучених до відсічі збройної агресії проти України. Відповідно станом на теперішній час неможливо встановити, які категорії осіб за вчинення проступків, передбачених главою 13-Б КУпАП, повинні нести адміністративну відповідальність, а які – дисциплінарну; у якому випадку справу про скоєння проступку розглядатиме суд, а в якому – командир? Для відповіді на вказані запитання проаналізуємо положення чинного законодавства, а також окремі позиції представників доктрини.

Так, для окреслення суб'єктного складу військових адміністративних правопорушень законодавець у положеннях КУпАП застосовує таку нормативну конструкцію: «військовослужбовці, а також військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів», що не дозволяє однозначно встановити, про яку категорію військовослужбовців йде мова: Збройних Сил України або будь-яких законних військових формувань. Лише у нормі ч. 3 ст. 15 КУпАП, вказуючи про неможливість застосування штрафу як адміністративного стягнення, нормотворець конкретизує, що таке правило застосовується до військовослужбовців усіх без виключення утворених відповідно до законів України військових формувань [1].

Аналізуючи юридичний склад адміністративних правопорушень, передбачених нормами глави 13-Б КУпАП, ряд науковців стверджують, що їх суб'єктом є саме військові Збройних Сил України. На підтвердження вказаного з-поміж іншого наводяться положення пояснювальної записки до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності військовослужбовців, надання командирам додаткових прав та покладання обов'язків у особливий період» № 158-VIII, яким 05.02.2015 року і було запроваджено інститут військових адміністративних правопорушень. У пояснювальній записці зокрема зазначено, що метою законопроекту є забезпечення правопорядку і військової дисципліни саме у Збройних Силах України в умовах особливого періоду [2]. До того ж, вказаний Закон передбачав внесення змін лише до нормативно-правових актів, які регулюють особливості проходження служби у Збройних Силах, зокрема до Дисциплінарного статуту та Статуту внутрішньої служби. Однак, жодним чином положення Закону № 158-VIII не стосувались нормативно-правових актів, які визначали правовий статус інших військових формувань.

Водночас, на нашу думку, така доктринальна позиція ґрунтується на буквальному тлумаченні норм Кодексу України про адміністративні правопорушення та не враховує онтологічний і сутнісний аспекти запровадження інституту військових адміністративних правопорушень. Не дивлячись на некоректне мотивування законодавцем необхідності введення глави 13-Б у структуру КУпАП, а саме «посилення відповідальності за порушення військової дисципліни» [2], вказане нововведення у дійсності є пропорційною та своєчасною реакцією на соціально-політичні зміни, що відбулись у країні. Так, у зв'язку із порушенням РФ територіальної цілісності України у 2014 році, початком ведення активних бойових дій та запровадженням особливого стану, роль військових і воєнізованих органів у соціально-політичному житті держави значно зросла. Адже від дотримання військової дисципліни та забезпечення правопорядку під час проходження військової служби прямо, а не абстрактно-опосередковано, почала залежати обороноздатність держави, безпека та свобода громадян. А тому порушення військовослужбовцем норм, передбачених Статутами, вчинення ним особливо шкідливих чи небезпечних дисциплінарних поступків фактично посягає на громадський порядок, дотри-

мання прав і свобод громадян, що відповідно до ч. 1 ст.9 КУпАП України є складом адміністративного правопорушення [1].

З початком повномасштабного вторгнення залежність стану публічної безпеки від дотримання військовослужбовцями дисципліни та порядку проходження служби лише зростає. А тому, враховуючи те, що кількість суб'єктів, які входять до складу сил оборони, виконують бойові завдання та у багатьох випадках керуються статутами Збройних Сил (наприклад, Держприкордонслужба, добровольчі формування територіальних громад) значно розширилась, тобто за певних умов компетенційно такі суб'єкти майже не відрізняються від військовослужбовців ЗСУ, тому поширення положень глави 13-Б КУпАП на інші законні військові формування та воєнізовані підрозділи на час їх безпосередньої участі в обороні України є цілком логічним і таким, що відповідає реальному стану розвитку суспільних відносин.

Слід зазначити, що законодавець частково підтримав вказану позицію, прийнявши Закон України № 3000-IX від 21.03.2023 року та поширивши на поліцейських поліції особливого призначення Національної поліції України статус суб'єктів військових адміністративних правопорушень, передбачених статтями 172-10 і 172-19 КУпАП. Однак, виникає закономірне питання, чому було залишено поза увагою інші воєнізовані підрозділи правоохоронних органів, наприклад, Національної гвардії України або добровольчі формування територіальних громад. На переконання нормотворця, нібито відмова від виконання законних вимог командира військовослужбовцем ЗСУ чи працівником поліції особливого призначення становить вищу ступінь суспільної шкідливості ніж таке саме невиконання вимог командира службовцем Національної гвардії України під час виконання бойового завдання. Більш того, конкретно перелічивши підрозділи, на які поширюється дія глави 13-Б КУпАП, нормотворець фактично обмежив можливість застосування цих положень до воєнізованих формувань, які утворюватимуться у майбутньому, наприклад, у структурі Служби безпеки України.

Таким чином, вважаємо за необхідне відступити від суб'єктного підходу до окреслення осіб, які можуть бути притягнуті до адміністративної відповідальності за вчинення окремих суспільно шкідливих дисциплінарних проступків, передбачених главою 13-Б. Натомість застосовувати суб'єктно-предметний підхід, згідно з яким до адміністративної відповідальності за військові адміністративні правопорушення слід притягувати військовослужбовців усіх законних військових формувань за замовчуванням (суб'єктний критерій) та правоохоронних і воєнізованих підрозділів виключно на час виконання ними бойових завдань (предметний критерій).

З огляду на зазначене, пропонуємо закріпити у статті 15 КУпАП як суб'єктів військових адміністративних правопорушень «військовослужбовців Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, осіб, що проходять службу у воєнізованих та правоохоронних органах під час безпосередньої участі в обороні України, а також військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів».

### ***Список використаних джерел***

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 01.04.2024).

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності військовослужбовців, надання командирам додаткових прав та покладання обов'язків у особливий період : пояснювальна записка до проекту Закону України від 05.02.2015 р. № 158-VIII. URL: [https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_1?pf3511=53587](https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53587) (дата звернення: 01.04.2024).

3. Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та інших законів України щодо врегулювання окремих питань діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану : пояснювальна записка до

**Ключові слова:** військові адміністративні правопорушення, адміністративна відповідальність, військовослужбовці, Збройні Сили України, суб'єкти адміністративного правопорушення.

**Keywords:** Military administrative offenses, administrative liability, servicemen, Armed Forces of Ukraine, subjects of an administrative offense.

**Пономаренко Віталій Віталійович**

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
аспірант кафедри адміністративного і фінансового права*

## **НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК РОЗПОРЯДНИК БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ**

Йде третій рік війни в Україні, що обумовлює функціонування держави та її органів в режимі воєнного стану. До 2022 року в нашій країні жодного разу ще не було запроваджено воєнного стану, тому необхідність його введення, супроводжувалася необхідністю одночасного зміщення векторів фінансування державних видатків, з метою відповідності викликам та потребам війни.

Національна поліція як орган центральної влади покликаний забезпечувати охорону прав і свобод людини, протидіяти злочинності та підтримувати публічну безпеку і порядок [1], у зв'язку з чим, функціонування зазначеної інституції в умовах воєнного стану набуває особливої важливості.

Національна поліція, в контексті виконання покладених на неї обов'язків, діє як структурний елемент Міністерства внутрішніх справ України (далі МВС). Щодо використання бюджетних коштів для забезпечення своєї діяльності та виконання завдань та функцій, що покладені на неї законодавством, вона є відповідальним виконавцем бюджетної програми. Зазначений статус закріплено в Порядку [2], де також чітко зазначено, що вона є одним з п'яти відповідальних виконавців у системі головного розпорядника МВС, окрім її апарату.

Згідно ч. 4 ст. 20 Бюджетного кодексу України (далі БК України) відповідальний виконавець бюджетних програм, визначається головним розпорядником, за погодженням з Міністерством фінансів, в особі головного розпорядника або розпорядника коштів нижчого рівня [3].

Національна поліція як структурний елемент входить до складу МВС, яке визначено головним розпорядником. Організація та координування роботи відповідальних виконавців бюджету покладається головним розпорядником (в особі міністра) на секретаря МВС та спеціальний структурний підрозділ МВС, серед завдань якого методичне керівництво та здійснення контролю за дотриманням законодавчих вимог, пов'язаних з питаннями організації бюджетного процесу в міністерстві. Порядок містить детальну регламентацію бюджетного процесу в рамках міністерства.

В п. 1 ч. 2 ст. 22 БК України закріплений перелік головних розпорядників за бюджетними призначеннями. Відповідно до ч. 8 ст. 2 БК України, бюджетне призначення – повноваження головного розпорядника бюджетних коштів, надане цим Кодексом, законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет), яке має кількісні, часові і цільові обмеження та дозволяє надавати бюджетні асигнування [3]. Виходячи з позиції законодавця, бюджетними призначеннями володіють виключно головні розпорядники коштів у вигляді повноважень наданих БК України та законом про Державний бюджет.

Зі змісту кодексу, однозначно визначити статус Національної поліції як розпорядника коштів – головний або нижчого рівня, вбачається неможливим, тому звернемося до ЗУ «Про Державний бюджет України на 2024 рік».